

Virpi Yli-Vakkurin kotigalleriassa on myynnissä muun muassa pälkäneläisen Pirjo Lahtisen kasvivärjättyjä kudontatöitä. Hartiahuivin on tehnyt Luopioisissa asuva Anneli Jaanhold.

Pakoon hässäköitä

Joulutunnelma: Virpi Yli-Vakkuri perusti kotigalleriansa oheen joulupuodin

VUOLIJOKI

Vuolijoella asuvan kuvanveistäjän ja kuvataiteilijan **Virpi Yli-Vakkurin** vers- taalla suuri neliö- mäinen kivi odottaa työstämistä.

Kivi on kokeva pian muodonmuutoksen, kun Yli-Vakkuri etsii sen sisältä espanjalaisen vesikoiran.

– Tehtävä ei ole helpoimmasta päästä, sillä espanjalaisella vesikoiralla on aikamoisen pörröinen turkki. Pitää löytää kovan kiven sisältä pehmeys, joka kuvaa juuri tuota koirarotua, Yli-Vakkuri miettii. Koiratyö on tilaustyö, eikä niitä ole myynnissä Yli-Vakkurin kotigallerian joulupuodissa. Sen sijaan myyn-

nissä on pienempiä kivitöitä, kuten kivisiä tuohusjalkoja ja erilaisia kivialusia.

Nykyihminen kaipaa rauhaa

Yli-Vakkuri tietää, että Suomesta löytyy paljon lahjakkaita käsityöntekijöitä, jotka eivät kuitenkaan koe oloaan kotoisaksi markkinoidessaan tuotteitaan.

Tämä onkin yksi syy, miksi hän halusi perustaa kotigalleriansa AteljeeGalleria Virpin ja Orbin oheen kesäksi aittapuodin ja nyt ensimmäistä kertaa joulupuodin, jossa myydään eri alojen taiteilijoiden käsityöitä.

– Haluan kotigallerian pitämällä rohkaista käsityöntekijöitä vastaavaan toimintaan. Toiminnastamme saa vapaasti varastaa ideoita rikastamaan kyläyrittäjyyttä, taiteilija lupaa.

Yli-Vakkuri on huomannut, että nykyaikana ihmisiä kiehtovat paikat, joissa pääsee pakoon ”kaiken maailman hässäköitä ja pölinöitä.”

– Aitous, luonnonlähei-

syys ja maanläheisyys ovat niitä asioita, joita ihminen kaipaa. Siinä mielessä tällaiselle maaseudulla sijaitsevalle pienelle kotigallerialle tuntuu olevan kysyntää.

Yli-Vakkurin kuvataide- ja kivitöiden lisäksi joulupuodissa myydään esimerkiksi pälkäneläisen **Pirjo Lahtisen** kasvivärjättyjä kudontatöitä. Muista tuotteista mainittakoon kangasalalaisen Hunajapilven mehiläisvahakynntilät ja tuohukset ja rautajärveläisen **Olli Mutasen** pihkasalva.

Onpa myynnissä myös hartiahuiveja, lasituotteita, tuokusaiippuuta, erilaisia koruja sekä muutamia omakustannekirjoja ja kortteja.

Elämässä oli tyhjä aukko

Virpi Yli-Vakkuri löysi kiven veistosmateriaalina vuosia sitten asuessaan Sveitsissä, jossa hänen miehensä oli työkomennuksella.

– Muutaman vuoden Sveitsissä asumisen jälkeen minulle tuli olo, että elämässäni oli tyhjä aukko, joka oikein huusi täyttämistään. Oloni oli ryytynyt, ja kaipasin mielekästä tekemistä.

Samoihin aikoihin Yli-Vak-

kuri löysi taidekoulun, jossa hän lopulta opiskeli kolme vuotta. Tutuiksi tulivat taiteen tekemisen eri alat maalaamisen kuvanveistoon ja betonin työstämiseen.

Kiveä koulussa ei kuitenkaan käsitelty. Sen sijaan koulun kuvanveistonopettaja teki itse veistoksia marmorista ja alabasterista.

– Kiinnostuin valtavasti hänen työnkuvastaan. En kuitenkaan ole sen henkinen ihminen, että olisin kokenut marmorin omaksi materiaaliksi. Ajattelin jo tuolloin, että suomalaista kiveä sen olla pitää.

Kun Yli-Vakkurit palasivat Suomeen, hankittiin Virpi Yli-Vakkuri vuodeksi opiskelamaan kivialaa. Siellä tutuiksi tulivat rälläkät, timanttiorat ja paineilmaiskuvasarat.

– Aika raavasta hommaa tuo kivenveistäminen on. Kyllä kuntosalilla pitäisi ryhtyä käymään säännöllisesti, jos haluaa pysyä työkykyisenä, taiteilijahymyilee.

Joulupuoti avoinna 29.11. – 22.12.2013 pe – su kello 13–18. Osoite: Niskavuorentie 405 36600 Pälkäne.

SHL KRISTA KAITASUO

Esillä Kiasmassa ottaa luonnon h

”Taitei

Pälkäneellä syntyneen ja nuoruutensa viettäneen kuvataiteilija **Alma Heikkilän** taidetta on parhaillaan esillä nykytaiteenmuseumo Kiasman kokoelmanäyttelyssä. Viikko sitten puolestaan päättyi yksityisnäyttely helsinkiläisessä Galleria Amassa.

Molempien näyttelyiden työt Heikkilä on maalannut musteella, pigmenteillä, guassilla ja akryyilivärillä. Maalaukset ovat luonteeltaan käsitteellisiä ja yhteiskunnallisia.

Amassa Heikkilältä oli esillä suurempi kokonaisuus, joka toimi myös yhtenä installaationa.

– Teosten koko on minulle aina jollakin lailla merkityksellinen. Mietin usein teosten suhdetta katsojan fysiikkaan. Teoksissani on myös erittäin pieniä yksityiskohtia sekä kiiltoeroja, jolloin niitä on aika vaikeaa esittää valokuvoin. Osassa teoksista käytän kangasta, joka on läpikuultavaa ja hyvin sileää, Heikkilä kertoo.

Kiasman ”Kiasma Hitts”-kokoelmanäyttelyssä Heikkilältä on kaksi maalausta. Toinen on hankittu Kiasman kokoelmaan Heikkilän edellisestä yksityisnäyttelystä, ja toisen Heikkilä on lainannut museolle.

– Kiasman teoksissa olen kuvannut erilaisia laitteiden näyttöjä. Monet kuluttavat suuria osia päivistään katso- malla erilaisia näyttöjä. Teoksissani yritän tuoda siihen liittyviä kokemuksiani näkyväksi.

Galleria Aman sivuilla sanotaan, että ”työskentelysi lähtökohtana on ihmisen olemassa- olo kasvavien ympäristökatastrofien planeetalla”. Miten ajatus käytännössä tulee esille töissäsi?

Filosofi **Ville Lähde** kirjoittaa ”luonnollistetusta totuudesta” eli totuuskäsityksistä, jotka eivät varsinaisesti pohjaa tieteelliseen kriittiseen tutkimukseen, vaan ne ovat ennemminkin kulttuurissa esiintyviä sokeita uskomuksia.

Itse olen havahtunut huomaamaan maapallon resurssien niukkuuden ja niiden käytön ja jakamisen aiheuttamat kasvavat ongelmat. Minusta on realistista tunnustaa ongelmat, ja se mahdollisuus, jolle tämän hetkinen kulu- tuksemme pohjaa. Hyväksyn